

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Banku (...) S.A. w K.

przeciwko R. K. i B. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2008 r.,

na skutek skargi pozwanych

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2005 r., sygn.

akt I ACa (...),

odrzuca skargę i nie obciąża pozwanych kosztami postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 października 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanych R. K. i B. K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 lutego 2005 r. uwzględniającego powództwo Banku (...) S.A. w K. o zapłatę.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego opartej na zarzucie naruszenia art. 370¹ k.p.c. w zw. z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. pozwani zarzucili błędne przyjęcie przez Sąd, że przepis ten stanowi podstawę odrzucenia apelacji sporządzonej przez profesjonalnego pełnomocnika w każdym przypadku, bez zbadania treści apelacji, z której uzasadnienia i zawartych w nim sformułowań w sposób jasny wynika, iż intencją strony było zaskarżenie wyroku w całości i jego zmiana.

Uprawdopodobniając wyrządzenie szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego postanowienia skarżący podali, że na podstawie prawomocnego wyroku Sądu pierwszej instancji toczy się przeciwko nim postępowanie egzekucyjne, w toku którego dokonywane jest uszczuplenie ich majątku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wydanie zaskarżonego postanowienia niewątpliwie pozbawiło skarżących prawa do oceny przez sąd drugiej instancji zasadności wyroku Sądu Okręgowego uwzględniającego wytoczone przeciwko nim powództwo. Brak jednak podstaw do uznania, że skarżący uprawdopodobnili wyrządzenie im szkody spowodowanej przez wydanie tego postanowienia. Twierdzenie o wyrządzeniu szkody skarżący opierają bowiem na założeniu, że wyrok Sądu pierwszej instancji był błędny, wniesiona przez nich apelacja została uwzględniona, a w konsekwencji powództwo oddalone. Wyrządzenie szkody, polegającej na zasądzeniu dochodzonej przez powoda od pozwanych kwoty, skarżący wiążą więc bezpośrednio z wydaniem wyroku przez Sąd pierwszej instancji, a jedynie pośrednio z wydaniem zaskarżonego postanowienia, którym zamknięto im drogę do rozpoznania sprawy w drugiej instancji. Rzeczą Sądu Najwyższego w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, którym stronie zamknięty został dostęp do rozpoznania sprawy w drugiej instancji, nie jest jednakże zastępowanie sądu drugiej instancji i dokonywanie oceny zasadności wyroku wydanego w sprawie przez sąd pierwszej instancji oraz rozstrzygnięcie, jakiej treści orzeczenie powinien wydać sąd drugiej instancji, gdyby apelacja nie została odrzucona (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CNP 79/05, niepubl.). Okoliczności powołane przez skarżących na uprawdopodobnienie szkody wyrządzonej przez wydanie zaskarżonego postanowienia, jako nie podlegające ocenie w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia, nie mogą być uznane za uprawdopodobniające wyrządzenie szkody spowodowanej jego wydaniem.

Jedynie zaskarżenie wyroku sądu pierwszej instancji w drodze skargi o stwierdzenie jego niezgodności z prawem umożliwiłoby dokonanie oceny jego prawidłowości. Skarżący musieliby jednak wykazać, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).